

idet vi ikke kunne have faste Skibsbesætninger til søs udover lange Mæremaal — i højeste Grad nødvendigt at have vel uddannede Officerer og Underofficerer, og det kan ikke nytte at uddanne dem ved Exercits i Land. For at faae dygtige Befalingsmænd paa Flaaden er det absolut nødvendigt at uddanne dem paa Søen og altsaa at have rigelige Udrustninger. Nu er den hidtidige Uddannelse paa Søen for vort Befalingspersonales Bedkommende ingenlunde rigelig. Gjennemsnittstiden for en Lieutenants Søfart paa danske Orlogsmænd er neppe 3 Maaneder af Aaret, og nu at ville gaa længere ned i saa Henseende vilde jeg betragte som aldeles utilstedeligt. Samme sikkert suppleres denne Søfart paa forskjellig Maade, idet Lieutenanterne dels gaa til Koffardis, dels i fremmed Orlogsfart; og dels paa anden Maade anvendes paa Søen; men hvor god denne Uddannelse kan være, er det dog tydeligt, at den ikke kan erstatte den Dvælse, de faae paa danske Orlogsskibe, hvor det er, de skulle kæmpe i Tilfælde af Krig; men desuden kommer denne Forøgelse i Søfart jo ikke de højere Grader til Gode, og det behøver ikke at udvickles, hvor nødvendig en fyldig Søfart er ogsaa for disse Officerer, som skulle føre vore Skibe i Kamp. Nu er Forskjellen mellem den Udgift, der vil bevirkes ved Udrustningerne, saaledes som Flertallet foreslaar den, og Udgifterne ved de Udrustninger, der foreslaas af Mindretallet, omtrent 200,000 Kr. Det er jo en ret betydelig Sum; men naar man ved Anvendelsen af disse 200,000 Kr. kan naae at styrke hele Flaadens Dygtighed og Brugbarhed i Krig, antager jeg, at Pengene ere vel anvendte. Skal der overhovedet spares paa Noget, Søværnet angaaende, saa siger sig: Spar sidst paa Udrustningerne! Saa vigtigt som Materiellet ogsaa er, og saameget man maa ønske at faae det Nødvendige deraf, saa siger jeg dog: Spar hellere paa Materiellet end paa Udrustningerne! Forholdene medføre jo med Nødvendighed, at vi maa indskrænke os til et lille Materiel, vi kunne ikke kappes med de store Magter i den Henseende; men vi bør vedblive at kunne kappes med dem i Dygtighed paa Søen, i Dygtighed til at føre Skibene; og kun derved, at vi give saa Meget ud til Udrustninger, at denne Dygtighed kan bevares, kunne vi vente at seire eller, hvis vi skulle bukke under, saa dog at gjøre det med Ære. Jeg maa derfor paa det Barmeste anbefale Thinget at stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 16. — Der er et Ændringsforslag stillet af hele Udvalget under Nr. 17, hvorved Antallet af Officerer bestemmes. Maa Udvalget har været enigt, har der dog været en Del Tale om dette Forslag, idet der synes at være kommet nogen Betænktheder ved et Punkt deraf, nemlig hvorvidt det

er rigtigt at gjøre Ærftschefen til Admiral. Den Stilling, Ærftschefen har, er i og for sig saa betydelig, at det i Virkeligheden bør være en Admiralstilling. Naar det er sagt, at man ikke bør have en Admiral, som ikke kommer til søs, saa er det ingenlunde Tilfældet, at det er nødvendigt, at Ærftschefen ikke kan komme til søs; der er Intet til Hinder derfor. Der sørges for, at alle Officerer, hvad enten de have Særstilling som Ærftschef eller Stillinger i Ministeriet, dog saa vidt muligt faae deres Lur af Udkommandoer med de andre Officerer, idet det erkendes, at en Officer, naar han skal staa i Nummer som Søofficer, bør have jevnlig Søfart, saa i den Henseende er der ikke nogen Indvending at gjøre. Jeg skalde ikke have Noget imod, at man ogsaa havde en højere staaende Officer, der kunde føre en Afdeling af Flaaden, naar man havde været nødt til at dele denne i 2 Afdelinger, og skal der gjøres nogen Forandring, vil jeg henvise til Bestemmelser i det Lovforslag, jeg forelagde forrige Gang, jeg var Minister, i Efteraaret 1874. Der var der slet ingen Admiral, thi det er for stort for os, naar denne Charge skal forstaaes paa almindelig europæisk Maade; men der var opført en Viceadmiral og 2 Kontraadmiraler, saa, hvis man kunde opnaa Enighed om noget Saadant, skalde jeg ikke have Noget derimod. Jeg skal bemærke med Hensyn til det af mig under Nr. 20 stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa en Ændring i Tallet af Artilleriets Underofficerer, at det var stillet for at rette Noget, der ved en ren Feil var kommet ind i Lovforslaget; men da Udvalget nu har stillet Forslag, der ogsaa omfatte dette Forhold, og jeg er bleven enig med Udvalget om dets Forslag, skal jeg tage mit Forslag under Nr. 20 tilbage.

Formanden (R r a b e): Maa jeg spørge, om Nogen optager det saaledes tilbagetagne Ændringsforslag? (Ophold). Det er altsaa bortfaldet.

Marineministeren (R a v n): Med Hensyn til § 29, der angaar Søminicorpslets Depot, forbeholder jeg mig at forbanke nærmere med Udvalget mellem 2den og 3die Behandling, idet jeg kunde ønske enkelte mindre Ændringer; men forøvrigt vil jeg anmode Thinget om nu at stemme for Udvalgets Forslag. Jeg skal saa endnu blot tale om den sidste Paragraph, hvor et Mindretal foreslaar, at den eventuelle Lov om Søværnets Ordning ikke skal træde i Kraft, førend der ogsaa udkommer en Lov om Sørens Ordning. Jeg vil meget anbefale at stemme imod denne Paragraph; jeg ser ikke nogensomhelst Nødvendighed derfor, det er i Uoverensstemmelse med, hvad der tidligere har fundet Sted. Da Sørløven var færdig i